

MERZEDES STURM-LIE

SHOCK STRIKE BLOW

ROUGH HISTORY

ALISA YOFFE

Shock Strike Blow / Rough History
Mercedes Sturm-Lie & Alisa Yoffe

11 Mars/March – 8 Maj/May 2016

Vernissage/Opening:
Fredag/Friday 11 mars kl. 17 – 19.

Curator: Martin Schibli,
Konstnärlig Ledare för Växjö Konsthall/ Artistic Director of Växjö Konsthall

Växjö konsthall: Västra Esplanaden 10

Öppettider: tis - fre 12-18, lör-sön 12-16.
Opening hours: tue - fri 12-18, sat-sun 12-16

www.vaxjo.se/konsthall

Europa

- Om Mercedes Sturm-Lie

Quello che voi siete noi eravamo; Quello che noi siamo voi sarete
(Vad du är nu, var vi en gång, det vi nu är, skall du bli)

Citat vid ingången till kryptan i Chiesa di Santa Maria della
Concezione dei Cappuccini, Rom.

Mercedes Sturm-Lie är konstnär i en mer kontinental betydelse där själva konstnärskapet och innehåll är det centrala, och inte som så ofta i Sverige att startpunkten för diskussionen landar i vilket medium verket är utfört. Förvisso arbetar Sturm-Lie i flera medier (performance, objekt, *objet trouvé*, video, text mm), men de förs i princip alltid samman till större helheter. Hon tar dessutom ständigt initiativ till att curatera utställningar med andra konstnärer. Utanför konstvärlden har hon gjort scenografin till dansföreställningen *Donnie* (2015). Denna bredd är inte så vanlig bland svenska konstnärer, även om man skulle kunna nämna flera konstnärer som arbetar varierat: Kjartan Slettemark, Marie Louise Ekman, Lars Vilks, Ernst Billgren... utanför Sverige är det dock mer legio att det är konstnärskapet som helhet som avhandlas, och inte själva mediet.

Mercedes Sturm-Lies konstnärskap innehåller en rad referenser till moderniteten och Europas – stundtals blodiga - historia vilka sammanlänkas med hennes familjehistoria och egna erfarenheter utifrån en mängd skiftande perspektiv. Hennes egna texter och performances kan inrymma flera språk som svenska, engelska eller franska. Kulturella referenser flödar i hennes konst, exempelvis Hades underjord, *La Divina Commedia* av Dante, *Fursten* av Machiavelli, Milan Kundera eller Alexander Solzjenitsyn, George Bataille men

Europe

- About Mercedes Sturm-Lie

Quello che voi siete noi eravamo; Quello che noi siamo voi sarete
(What you are now, we once were; what we are now, you will become.)

Quotation at the entrance of the crypt in Chiesa di Santa Maria della Concezione dei Cappuccini, Rome.

Mercedes Sturm-Lie is an artist in a continental meaning in which the work itself and its contents are central, and unlike as often in Sweden where the starting point for discussion is about the medium used to produce the artwork. Sturm-Lie works with various mediums (performance, sculpture, *objet trouvé*, video, text, etc.), but they are always united into a greater whole. Besides this, she often takes the initiative to curate exhibitions with other artists. Outside the world of visual art, she made the scenography for the dance performance *Donnie* (2015). Such breadth is not so common among Swedish artists, even though one could name several artists whose work has much variation: Kjartan Slettemark, Marie Louise Ekman, Lars Vilks, Ernst Billgren... Outside Sweden it is more the norm to concern oneself with an artists body of work as a whole, rather than the media itself.

Mercedes Sturm-Lie's work contains many references to modernity and Europe's - sometimes bloody - history, which is linked to the history of her family as well as her own experiences, and built on many different perspectives. Her own texts and performances often mix several languages such as Swedish, English or French. There is a flow of cultural references in her work - for example Hades' inferno, Dante's *Divine Comedy*, Machiavelli's *The Prince*, Milan Kundera,

också mer populärreferenser från film och musik som Kartellen eller Lana Del Rey. Flera av konstnärens egna verk och installationer korsrefererar till varandra och/eller att hon bygger ofta vidare på nya verk utifrån tidigare utförda. Enskilda objekt kan återanvändas som element i flera olika installationer, till exempel bruket av dödsmasker eller en köttkrok. Sammantaget bygger konstnären upp en helt egen värld som fördjupas allt mer, där det strikt personliga (minnen, bakgrund, familj, händelser, framtid, drömmar) paradoxalt nog alltmer sammanvävs med Europas egen komplexa historia och framtid.

Möjligtvis kan det i ett sådant brett konstnärskap finnas en inledande osäkerhet för en utomstående var man börjar någonstans, men i själva verket finns det många ingångar och nycklar. Våld och ond bråd död återfinns i flera av konstnärens verk. Det kan röra sig om allt från våld mellan individer, till historiska slag, folkmord och platser relaterade till sådana händelser, till exempel Ronneby blodbad 1564, The Foiba of Basovizza (ett monument för de tusentals italienare som dödades i Triesteområdet av partisaner) eller fängelseöarna Goli Otok och Sveti Grgur i forna Jugoslavien. I videoverket *Where the battle took place* (2014) refereras det bland annat till våldtäkt där konstnären tvistar till förståelsen utifrån en symbolik att vända på natur och kultur. I hennes egna texter kan hon referera till Aileen Carol Wuornos (en prostituerad som avrättades 2002 i USA som seriemördare för mord på sju män, hon själv menade att det ägde rum i självförsvar). I videon *Jakten* intervjuar Sturm-Lie jägare - män som kvinnor - runt Svedjetrakten om jakt. I filmen ser man även konstnären själv får instruktioner i hur man skjuter med ett jaktgevär. Hennes konst pendlar ständigt mellan direkta våldsreferenser och ett intellektuellt tänkande.

Alexander Solzhenitsyn, George Bataille, as well as popular references from film and music such as Kartellen or Lana Del Rey. Many of the artist's works cross-reference each other and/or are reworked versions of earlier pieces. Individual objects can be re-used as elements in several installations, for example the use of death masks or a meat hook. As a whole, the artist creates her own world which constantly grows in depth, and in which the strictly personal (memories, background, family, events, the future, dreams) are paradoxically all the more woven together with the complex history and future of Europe.

When confronted with such an extensive array of artistic mediums and content, the viewer might not know where to begin, although there are many entries and keys to be found. Violence and sudden death are recurring themes. It can involve anything from violence between individuals to historical battles, genocide or places related to such events, for example Ronneby Blood Bath from 1564, The Foiba of Basovizza (a monument to the thousands of Italians who were killed in the Trieste area by partisans) or the prison islands of Goli Otok and Sveti Grgur in former Yugoslavia. The video work *Where the Battle Took Place* (2014) refers among other things to rape, as the artist twists one's perception of nature and culture. In one of her own texts, she refers to Aileen Carol Wuornos (a prostitute executed in USA in 2002 for the murder of seven men, even though she claimed to have acted in self-defense). In the video *Jakten*, Sturm-Lie interviews hunters - men and women - in the area of Svedje (Sweden) about hunting. The film also documents the artist herself being taught how to fire a rifle by some of the hunters. Her art constantly shifts between direct references to violence and intellectual reflection.

Grova metallkrokar i metall är ett återkommande våldsrefererande objekt som återfinns i många av konstnärens installationer. En köttkrok hittade konstnären ursprungligen i ett slakthus i Stockholm. Ett redskap, bokstavligen köttsligt och det som hänger i den är berövat allt förutom sin egen världsliga vikt. En ritual, en praktik, en symbol för industrialiserandet av död, slutet och eventuellt en referens till skräckfilmer. Kroken förekommer både som ett *objet trouvé* och som sådan används den som beståndsdel i flera installationer, men konstnären har även låtit göra avgjutningar i brons och järn av en krok hon hittade i en kvicksilvergruva i Idrija, Slovenien. I verket *Diamond-Heart* ligger två sådana avgjutningar korslagda och bildar en slags stiliserad vapensköld. En vapensköld som kan tolkas som ett manifesterande av ett uppnått våldskapital och därmed något som signalerar anspråk och rättigheter.

Ett annat återkommande objekt är användandet av dödsmasker vilka existerar i olika variationer. I performansen *Where the Battle took place*, 2014, skjuter hon med ett gevär och en hagelböss sönder ett antal dödsmasker i gips av hennes eget ansikte. Därefter har hon sedan gjort avgjutningar av gipsmaskerna där man fullt och tydligt ser de uppkomna skothålen som genomborrar gipsmaskerna. Vapenkunskapen erhöll hon året tidigare och finns dokumenterat i videon *Jakten*. Maskerna har använts i flera skiftande installationer. Ibland presenteras maskerna spetsade på ett spjut vilket kan hänvisa till det historiska bruket av dekapiteringar som används i avskräckande syfte, vilket fortfarande har en aktualitet på några håll i världen idag. I andra fall ligger de som i en hög som offer efter ett slag. I konstnärens användning blir det snarare ett iklädande av en slags rituell offerroll där hon själv tar världens ondska på sina axlar.

Various large metal hooks are found in many of the artist's installations, and can be seen as a recurring reference to violence. She originally found a meat hook in a slaughterhouse in Stockholm, and the things she hangs on this tool are robbed of everything except their own weight. A ritual, practice and symbol for the industrialization of death - the end - and possibly a reference to horror films. The meat hook exists as a found object, and appears in many of her installations. The artist also made bronze and iron copies of a hook she found in a mercury mine in Idrija, Slovenia. In the work, *Diamond Heart*, two such copies, have been layed upon each other, representing a stylized coat of arms. This coat of arms can be interpreted as the manifestation of an accumulated capital of violence, signaling claims and rights.

Another recurring object is the death mask, which exists in many different variations. In the performance, *Where the Battle Took Place* (2014), Sturm-Lie shoots several death masks of her own face to pieces with a shotgun. Since then she has made several plaster casts of the masks in which one can clearly see the holes made by gunfire. Her knowledge of weapons was obtained the previous year and is documented in the video *Jakten*. The masks have been used in various installations. Sometimes they are presented hanging on and pierced by spears, a reference to the historical method of using decapitation as a way of frightening one's enemies. This method is today still used in certain parts of the world. In other installations the masks are piled up as fallen casualties after a battle. Through the artist's use of death masks, she puts herself in a ritual victim role where she takes the evil of the world upon her own shoulders.

Man kan se konstnärens arbete som en djupdykning i våldets ontologi i förhållande till kulturen. Sturm-Lies användande av skiftande redskap och symboler för död återspeglar en ständig kamp i mänsklighetens ambivalens till våld. Att vanligtvis förakta bruket, samtidigt som vår historia är en konsekvens av våld. Och kanske inte alltid bara av ondo. Att våldskapitalet nu är tilldelat staten och dess representanter är ju också en förutsättning för en civilisation att upprätthålla medborgarnas rättigheter och skyldigheter. Utan statens våldsmonopol, skulle varje individ stå för sig själv. Förmågan att kontrollera våldsutövandet, eller om man vill frånvaron av våld, kan ju ses som en definition av ett civiliserat samhälle. Men, frånvaron av våld går även att se som ett resultat av ett tidigare ackumulerat våldskapital. Samtidigt som ett missbruk av våldsmonopolet på sikt leder till att samhällskontraktet med medborgarna upphör.

En annan ingång eller nyckel till Mercedes Sturm-Lies konst – och kanske i motsats till våldets ontologi – handlar om förmågan till empati och dess relation till minne – plats – identitet – historia. Begrepp som fungerar identitetsskapande. Konstnären besöker gärna platser förknippade med historiska skeenden och händelser, exempelvis La Risiera di San Sabba, Bosco delle Querce eller Piazzale Loreto. Några av platserna kan även ha direkta eller indirekta kopplingar till hennes egen familjehistoria. I sin konst använder hon sig ofta av föremål upphittade på dessa platser. Föremålen blir för henne laddade med platsens konnotationer. På ett sätt är dessa föremål att betrakta som *objets trouvés* men i konstnärens användning är föremålen snarare att avse som en form av relik utifrån historiens gång som vittnar om en autenticitet. Reliker som parallellt för tankar till något historiskt, och samtidigt för konstnären själv, får en funktion att bevisa hennes egen existens. På det hela

One can see this artist's work as a deep dive into the ontology of violence in relation to culture. Sturm-Lie's use of various tools and symbols for death reflect the continual battle existing in mankind's ambivalence to violence. One usually condemns violence, yet our society is a result of it. It may not always be bad, either. That the state and its representatives have the right to carry out violence is necessary for upholding citizens' rights and responsibilities in a civilization. Without the state's monopoly on violence every individual would have to fend for herself. The absence of violence or ability to control the practice of violence can be seen as a definition of a civilized society. On the other hand, the absence of violence can be seen as a result of an accumulation of a capital of violence. Abuse of the monopoly of violence eventually leads to the dissolution of the societal contract with a country's citizens.

Another way of finding a route or key to Sturm-Lie's art, possibly in opposition to the ontology of violence, is about the ability to express empathy and its relationship to memory, place, identity, history. Concepts that function as identity builders. The artist likes to visit places associated with historical developments and events, for example La Risiera di San Sabba, Bosco delle Querce, or Piazzale Loreto. Some of these places might even have direct or indirect connections to her own family history. In her art, she often uses objects found in these places. For her, these objects become charged with connotations from their location. These objects can be perceived as *objets trouvés*, but in the way the artist makes use of them they are rather a kind of relics which bear witness to an authenticity of the course of history. These relics lead one's thoughts to something historical, and simultaneously for the artist, function as proof of her existence. On a whole, when these objects are brought together and

taget blir dessa föremål när de sammanförs och presenteras i en installation något som mer påminner om ett memento mori än ett strikt konceptuellt verk. Till exempel i installationen *Metallic Pressure* (Jekaterinburg, Ryssland 2014) presenterade konstnären kläder och hjälmar som tillhört lokala gruvarbetare som arbetade i Uralbergen. Kläderna och hjälmarna hängde i ovan nämnda köttkrok. Nedanför placerade konstnären arbetarnas stövlar. Till helheten sammanfördes aktuella filmsekvenser tagna på Jekaterinburgs gator någon kväll innan öppningen. En åminnelse över de hårda villkor som gäller för flertalet gruvarbetare som bokstavligen bidrar till att upprätthålla systemet i det fördolda. Det var förmodligen ingen tillfällighet att konstnären valde att göra ett memento mori över gruvarbetare, hon har ofta i sin konst återkommit till Hades och underjorden som en existerande parallellvärld till denna.

Förmågan att minnas är det som gör att vi är medvetna om att vi existerar över tid. Det är den förmågan som definierar oss till självständiga personer och därmed moraliska subjekt. I grunden är drömmar också baserade på förutsättningen att vi existerar över tid. Möjligtvis är det därför det finns en ständig tråd i hennes konst att försöka bevara och lyfta fram det som glömts bort under historiens gång. Här kan man föra fram de tidigare nämnda dödsmaskerna som ett försök att bevara och identifiera sig med historiens offer som på olika sätt bidragit till forma världen här och nu. För konstnären finns det också en stark koppling mellan föremål och faktorer som tid och rymd som fysikaliska begrepp. Föremålen och relikter blir ett bevis på händelser och själva existensen. Sambandet mellan tid, rymd och materia finns som exempel i konstnärens video *Muonionalusta/Metallic Pressure* (2014), som filmar en meteorit i järn som landade i Skandinavien för 1 miljon år sedan.

presented in an installation, they rather resemble a memento mori than a strict conceptual artwork. For example, in the installation *Metallic Pressure* (Yekaterinburg, Russia, 2014), the artist showed clothing and helmets which had belonged to local mineworkers in the Ural Mountains. They hung from the aforementioned meat hook. Beneath them the workers' boots were placed. The installation also included film sequences from the streets of Yekaterinburg by night shot a few evenings before the opening. A reminder of the extreme conditions for the miners who literally, but invisibly, contribute to keeping the system going. It was probably no coincidence that the artist chose to make a memento mori for the miners, as she often returns to Hades and the underworld as an existing parallel world to our own.

The ability to remember is what makes us conscious of having existed over a period of time. That ability defines us as independent individuals and therefore moral subjects. In principle, dreams are also based on the condition that we exist in time. This is possibly why there is a continual thread in her artwork which tries to preserve and highlight that which history has forgotten. Here we can introduce the aforementioned death masks as an attempt to preserve and identify with the victims of history, who in different ways have contributed to shape the world we now live in. For the artist there is also a strong connection between objects and factors such as time and space as physical concepts. The objects and relics become a proof of events and of existence itself. The connection between time, space and material are addressed in the artist's video *Muonionalusta/Metallic Pressure* (2014), in which she has filmed an iron meteorite that landed in Scandinavia 1 million years ago.

Mercedes Sturm-Lies konst är både rak och komplex. Hon pendlar i en dualitet mellan våldets ontologi samt förmågan till empatin baserat i begrepp som minne – historia – plats. Båda perspektiv innefattas inom den mänskliga existensen. Förmågan att hantera denna dualitet gör att vi i förlängningen blir just mänskliga och möjliggör till ett moraliskt tänkande. Hennes konst härstammar på ett sätt ur ett europeiskt sammanhang av kultur, historia, filosofi och en idétradition. Man bör här förstå att Europa inte primärt skall tolkas som en strikt geografisk definition, utan snarare en idé som också historiskt innefattat positiva värden som renässans och upplysning, idéer om allas lika värde, etc. Det gör att hennes konstnärskap också kan inge hopp om att det även finns något optimistisk i iden om Europa och dess framtid. Samtidigt som idén om ett civiliserat samhälle också vilar på ett våldskapital och en förödande mängd offer, och stundom behövs detta våldskapital omförhandla eller försvaras.

Martin Schibli

Kurator och Konstnärlig Ledare för Växjö Konsthall

Mercedes Sturm-Lie's art is both direct and complex. She swings back and forth in a duality between the ontology of violence and the capability for empathy, based on concepts such as memory, history and place. Both perspectives are incorporated within human existence. The ability to handle this duality is what, in extension, makes us human and also enables ethical thinking. In a way her art derives from a European context of culture, history, philosophy and tradition of ideas. Here one should understand that the term Europe can not be primarily interpreted as a strictly geographical definition, but also as an idea that historically contained positive values, such as the Renaissance and the Enlightenment, ideas about equality for all, etc. Therefore her art can bring a message of hope that there is also something optimistic about the idea of Europe and its future. Whilst the idea of a civilized society partly rests on capital violence and a devastating number of victims, it is sometimes essential that this capital is renegotiated or defended.

Martin Schibli

Curator and Artistic Director of Växjö Konsthall

Shock Strike Blow är en karta över en obruten cirkel av förstörelse och återuppståndelse. Städerna och dess byggnader, torn och fabriker, rivs ner förr eller senare. "Döda" obrukbara föremål och verktyg från en annan tid och rymd kvarstår.

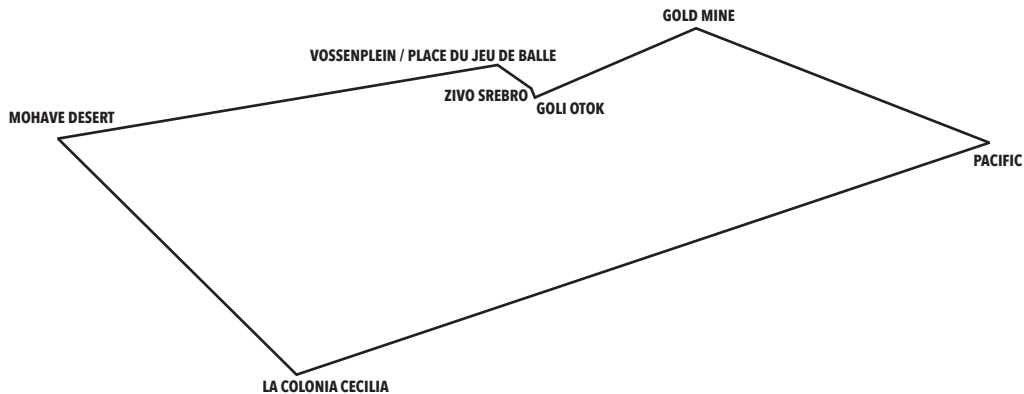
Man försöker ofta radikalt förvandla platser där dramatiska händelser har inträffat, i ett försök på att osynliggöra spår av tragedier och oönskade ideologier. Varför väljer vi att synliggöra vissa saker och inte andra?

Inget dör, men transformeras kontinuerligt, orsakat av ständigt föränderliga historiska sammanhang.

Shock Strike Blow is a map of an infinite circle of destruction and resurrection. Cities and their buildings, towers and factories are torn down sooner or later. "Dead" unuseful objects and tools belonging to another time space remain.

Places where dramatic events have occurred, are often completely remodelled in an attempt to erase traces of tragedy or unwanted ideology. Why do we choose to render certain things visible and others not?

Nothing ever dies, it simply constantly transforms because of ever-changing historical contexts and continuums.

Måleri som en Combat Zone

- En introduktion till Alisa Yoffe

Alisa Yoffe är en uppmärksammas konstnär i Moskvas konstscen. Hon har ställt ut på flera av de mest betydande institutionerna, t ex Winzavod Centre for Contemporary Art, Stella Art Foundation och privata gallerier som t ex Guelman Gallery och Triumph Gallery samt Moskva biennalen. Hon är dessutom representerad i flera betydande samlingar i Ryssland. Yoffes tidiga konst består till stor del av skiftande måleriprojekt, till exempel *Superweiss*, *Study of the wound of the Christ* eller *I wanna to taste... though your mouth*. Det gemensamma för dessa är mer eller mindre intellektuella frågeställningar kring måleriets medium.

Hennes nuvarande måleri får sin karaktär omkring 2014 och kan beskrivas med ett enkelt ord: energi. En synnerligen stark närvaro av här och nu. Måleriet är tecknat. Vanligtvis används endast svart färg. Det rör sig om figurer, huvuden, ansikten och symboler. Textfragment förekommer på engelska och ryska. Målningarna presenteras utan ram. De skarvas och överlappas med andra målningar och ofta expanderar bokstavligen måleriet utanför papperet eller duken. Även väggarna kan bli en del av måleriet. Stundtals går hon lös på hela inredningen. Det rör sig inte om något försiktigt övervägt duttande på underlaget. Tvärtom, själva penseldragen i sig vittnar om den intensitet med vilka målningarna är utförda.

Utställningen *Punk Fraction* på Triumph Gallery (tillsammans med den välbekanta ryska fotografen Igor Mukhin) hösten 2014 kan ses som en tydlig vändpunkt i hennes konstnärskap. Utställningen tog

Painting as Combat Zone

- An introduction to Alisa Yoffe

Alisa Yoffe is a recognized name in Moscow's art scene. She has shown work in many of the major institutions there, such as the Winzavod Centre for Contemporary Art, Stella Art Foundation, and private galleries such as Guelman Gallery and Triumph Gallery, as well as at the Moscow Biennale. Besides this she is represented in many important collections in Russia. Yoffe's early art consists mainly of different painting projects, for example, *Superweiss*, *Study of the wound of the Christ*, and *I wanna to taste... though your mouth*. More or less intellectual questions about painting as a medium unite these works.

Her current painting found its shape around 2014 and can be explained with one simple word: energy. A particularly strong presence of here and now. The painting is drawn. Usually only black paint is used. The subject is usually forms, heads, faces and symbols. Text fragments in English and Russian are often included. The paintings are presented without frames. They are joined and overlapped with other paintings and often literally expand the painting beyond the paper or canvas. Even the walls can be a part of the painting. She has sometimes attacked all the furnishing of a room. This is not about carefully considered daubing onto a surface. On the contrary, the strokes themselves bear witness to the intensity with which the paintings are created.

The exhibition *Punk Fraction* at the Triumph Gallery (with the well-known Russian photographer Igor Mukhin) in the autumn of 2014 can be seen as a clear turning point in her artistic career. The

avstamp i Moskvas punkscen vilken existerade både innan Sovjetunionens upplösning och idag. Målningarna som ingick i nämnda utställning innehöll tydliga referenser till punken, det kunde röra sig om symboler som stiliserade gitarrer eller anarkiststjärnan. Textfragment som titlar och låttextritat utgör också en betydande del. Det rörde sig både om tidigare engelska punkband som Sex Pistols, Alternative TV, Crises och Blitzkrieg Bop, men även samtida ryska band som Asian Woman on the Telephone. Men, framförallt förmedlade utställningen punkens attityd och en energi, samt en näst intill optimistisk känsla av att ett liv utanför etablissemanget är möjligt. Punken kan ses utifrån flera perspektiv: en tidsepok, en rörelse eller ett förhållningssätt i vid mening. Begreppet rymmer dock en paradox i att parallellt inrymma en föreställning om något marginaliserat samtidigt som det kan vara ett uttryck för en självständighet och kraft gentemot etablissemanget.

Yoffes referens till punken ska nog inte betraktas som en i huvudsak nostalgisk ingång, snarare är hennes användning i allra högsta grad en samtida kommentar till det existerande samhället här och nu. En långt gången ovilja att ingå i etablissemanget. Yoffe utnyttjar paradoxen i att ställa sig utanför samhällets normsystem, samtidigt som utanförskapet möjliggör en energi till förändring och att gå sin egen väg.

Ett återkommande begrepp inom punken är anarki, exempelvis i titeln till Sex Pistols låt *Anarchy in the UK* eller som ett återkommande textcitrat på svarta nitade läderjackor och i graffiti. En fri tolkning skulle också kunna vara att se ett möjligt samband med Yoffes refererande till punken utifrån ett idéhistoriskt perspektiv utifrån det faktum att anarkismen har utgjort ett stundom betydande inslag i rysk historia,

exhibition was inspired by the punk scene in Moscow, which existed both before the dissolution of the Soviet Union, and continues on today. The paintings included in the show contained clear references to punk, such as stylized guitars or the anarchist Circle-A. Fragments of text as titles and song lyrics also made up a large part of the work. The show was about earlier English punk bands such as the Sex Pistols, Alternative TV, Crises and Blitzkrieg Bop, but also contemporary Russian bands such as Asian Woman on the Telephone. But above all the exhibition conveyed the attitude of what punk is, and an energy, as well as an almost optimistic feeling that a life outside the establishment is possible. Punk can be seen from many different perspectives: an era, a movement, or a way of life in the broadest sense. The term also includes a paradox in that parallel to the idea of something representing the marginalized; it can be an expression for independence and a force against the establishment.

Yoffe's reference to punk should not be seen as a mainly nostalgic entry to her art; it is rather to a great degree a contemporary comment on our existing society here and now: a longtime unwillingness to be a part of the establishment. Yoffe exploits the paradox that standing outside society's system of norms gives one energy to change things and to go one's own way in spite of—or because of—the exclusion experienced.

A recurring theme within punk is anarchy, for example in the Sex Pistols' song *Anarchy in the U.K.*, or as a recurring quotation on spiked leather jackets or on walls. A free interpretation could also be to see a possible connection of Yoffe's references to punk from the perspective from the history of ideas considering that anarchism has now and again made considerable impact in Russian history—for example in

till exempel i samband med ryska revolutionen. Anarkismen kan ses både som en radikal ideologisk rörelse med politiska ambitioner, men också ur ett mer poetiskt synsätt i förståelsen att vända denna världen ryggen. Ur det senare perspektivet kan man även hänvisa till några av förgrundsgestalterna i den ryska konst- och aktivistgruppen Voina som också har anarkismen som ett uttalat ideal.

Förutom de återkommande punkreferenserna i Yoffes måleri finns andra bildelement som tillkommit under senare år. En stor del av bildelementen refererar till representanter för staten – till exempel stiliserade poliser – som används som en aggressiv repressiv symbolik. I motsats till dessa karaktärer använder Yoffe symboler som visualiserar olika former av motstånd, till exempel hänvisningar till röda brigaderna och en av dess grundare Mara Cagol eller stiliserade Kalasjnikovs. Även visualiserat våld kan förekomma som en skjuten polis, sittande med blodet rinnande. I verket *A Slap in the Face of the Public Taste* (2015) förekommer också bombflygplan och en kvinnofigur sittande på en toalett som gör nummer två (defecate), och det finns skrivna textcitat som kan uppfattas som en uppmaning till klasskrig.

Alisa Yoffe har släktskap med andra konstnärer där punkrörelsen har spelat en roll. För många konstnärer i Tyskland under 70- och tidigt 80-tal hade punk- och undergroundkulturen betydelse. Rainer Fetting och Helmut Middendorf skildrade ofta och energiskt musikscenen med ett rappt tecknat måleri som utstrålade energi. Konstnären Salomé (*Wolfgang Ludwig Cihlarz*) hade ett eget band Geile Tiere. Martin Kippenberger förestod en kort period den legendariska klubben SO36 i Berlin där åtskilliga punkband spelade. Även i Skandinavien finns konstnärer med denna bakgrund, till exempel Alba S Enström, född i Stockholm, men bosatt i Köpenhamn, som även han

connection with the Russian revolution. Anarchism can be seen as both a radical ideological movement with political ambitions, but also from a more poetic outlook in the sense of turning one's back on the world. From the latter perspective one can even refer to some of the prominent figures in the Russian art and activist group Voina, who also have anarchism as a definite ideal.

Besides the recurring references to punk in Yoffe's painting, there are other image elements that have come about during recent years. A large number of them refer to representatives of the state—for example stylized policemen—who are used as aggressive and repressive symbolism. In contrast to these characters, Yoffe uses symbols that represent different forms of resistance, such as the Red Brigades and one of their founders, Mara Cagol, or stylized Kalashnikovs. Visualized violence can also occur, such as a policeman who has been shot, who is sitting with blood flowing out of his body. In the work *A Slap in the Face of the Public Taste* (2015), bombers and a woman defecating on a toilet also occur, and there is a written quotation that can be understood as a call for class wars.

Alisa Yoffe shares a kinship with other artists for whom the punk movement was important. In Germany in the 70's and 80's punk and underground culture were greatly important. Rainer Fetting and Helmut Middendorf often—and energetically—depicted the musical scene with quickly drawn paintings which radiated energy. The artist Salomé (*Wolfgang Ludwig Cihlarz*) had his own band called Geile Tiere. Martin Kippenberger was briefly the manager of the legendary club SO36 in Berlin where many punk bands played. There were also artists in Scandinavia with similar backgrounds, such as Alba S. Enström, who was born in Stockholm but resides in Copenhagen. He

använder en energisk penselföring med betydande energi och attityd skildrar karaktärer som befinner sig i marginalen. Även han adderar också textcitat i sina målningar. Gemensamt för nämnda konstnärer är att måleriet just kännetecknas en säker penselföring utförda med en hastighet som vittnar om energi och attityd.

I USA kan man t ex jämföra Yoffes direkta energi i måleriet med Jean-Michel Basquiat raka känsla av här och nu. Också värt att nämna är att punkikonen Lydia Lynch har gjort flera gästspel i konstvärlden, bland annat i den lösa konstellationen kring Cinema of Transgression. Andra konstnärer där måleriet utstrålar en avståndstagande attityd till sin omvärld är till exempel Elke Krustyfek, Tracy Emin och Marlene Dumas, men med skillnaden att deras tematiser är betydligt mer introverta i förhållande till sin omvärld. Yoffes måleri är extrovert till sin karaktär och där avsändaren snarare återger en självsäker position.

Alisa Yoffes måleri kan ses som en daglig aktivitet – en kamp – där underlaget utgör ett slags combat zone som befinner sig här och nu. Hennes måleri är inte en fråga om estetik eller ens teori. Det är en handling – ett ställningstagande – en attityd till sin omvärld och det samhälle som existerar. Ett måleri som förhåller sig till omvärldens brus som skapas genom den hastighet med vilka nyheterna på omvärldens skeenden presenteras. Världens skeenden förs samman i ett kaos som bara kan botas med ett totalt ställningstagande att vända etablissemanget och dess system ryggen. Yoffes konst utgör ett motstånd mot det etablerade, men för den sakens skull kan man inte inordnas henne i någon ideologi. Tvärtom, det är just hennes attityd att gå sin egen väg som blir det radikala, och ger hennes måleri en energi. Måleriet är i så motto att i mångt och mycket att tolka som något optimistiskt, snarare än destruktivt. Yoffes konst är således en

also has a dynamic brushstroke, and with considerable energy and attitude he depicts characters living on the periphery. He also uses quotations in his art. Those artists named above all have in common a painting style characterized by a bold brushstroke executed with a speed which proclaims energy and attitude.

In the USA one can compare Yoffe's direct energy in painting with that of Jean-Michel Basquiat's direct sense of here and now. Also worth mentioning is the punk icon Lydia Lunch who has made several guest appearances in the art world, among other places in the shifting constellations of the Cinema of Transgression. Other artists whose painting exudes a distancing attitude towards their environment are, for example, Elke Krustyfek, Tracy Emin and Marlene Dumas, but with the difference that their significant themes are much more introverted in relationship to their environments. Yoffe's painting is extrovert in its character in which the sender returns to her position of self-confidence.

Alisa Yoffe's painting can be seen as a daily activity—a struggle—in which the painting surface is a kind of combat zone existing in the here and now. Her painting is not a question about aesthetics or even theory. It is an action—a stance—an attitude toward her environment and the existing society. It is a kind of painting that is related to the noise of the environment that is created by the speed with which the news of events in the environment is presented. Events in the world are brought together in a chaos that can only be cured by taking a stance whereby one turns one's back toward the establishment and its systems. Yoffe's art is a resistance against the established, but even so, one cannot place her within any certain ideology. On the contrary, it is precisely her attitude of going her own way which becomes the

hint om att det går att göra motstånd mot sakernas tillstånd. Det här systemet berör inte mig, jag går min egen väg. Kort och gott ett "fuck you" till etablissemang, men den goda nyheten är att Yoffes måleri och förmedlar en energi i att det går att förändra.

Martin Schibli

Kurator och Konstnärlig Ledare för Växjö Konsthall

radical, and gives energy to her painting. It is most easily interpreted as something optimistic rather than destructive. Her art is therefore a hint that it actually is possible to resist the state of things. The system can't move me; I can go my own way. Short and sweet, it is a big "Fuck you!" to the establishment, but the good news is that Yoffe's painting communicates an energy that says change is possible.

Martin Schibli

Curator and Artistic Director of Växjö Konsthall

Jag ser polisenheter, militära flygplan, vapen, död. Tror du det kanske är dags att avskaffa staten, pengar och religion?

I see police units, military aircraft, weapons, death. Do you think that maybe it is time to abolish the state, money, and religion?

Biografier

Mercedes Sturm-Lie, född 1991, är en Svensk/Belgisk/Norsk multimediamästare och kurator som bor och jobbar i Stockholm och Bryssel. Mercedes har sin masterexamen i fri konst från Kungliga konsthögskolan i Stockholm. Mercedes verk har visats i flera internationella utställningar i bland annat Sverige, Belgien, Japan, Brasilien, Ryssland och USA.
www.mercedessturm-lie.com

Alisa Yoffe, född 1987 i Tashkent, Uzbekistan, är en Rysk konstnär som bor och arbetar i Moskva. Hon studerade på Institute of Contemporary Art in Moscow (ICA Moscow), följde Osmolovsky's föreläsning kurs och "Free Workshops" at Moscow Museum of Modern Art. Konstnären är representerad i flera betydande ryska konstsamlingar, privata som offentliga.

Biographies

Mercedes Sturm-Lie, born 1991, is a Swedish/Belgian/Norwegian multimedia artist and curator who lives and works in Stockholm and Brussels. She holds a Master of Fine Art from the Royal Institute of Art, Stockholm (SE). Her work has been shown internationally in Sweden, Belgium, Japan, Russia, Brazil and the US.
www.mercedessturm-lie.com

Alisa Yoffe, born 1987 in Tashkent, Uzbekistan is Russian artist who lives and works in Moscow. She studied at the Institute of Contemporary Art in Moscow (ICA Moscow), and followed Osmolovsky's lecture course as well as the "Free Workshops" at Moscow Museum of Modern Art. The artists is represented in various significant russian art collections, private as well as public ones.

*Utställningskatalog publicerad i samband med utställningen Shock Strike Blow / Rough History.
Exhibition catalogue published on occasion of the exhibition Shock Strike Blow / Rough History.
Catalogue layout av/by Mercedes Sturm-Lie. Texterna översatta av/ texts translated by Bart Snyder.*

VÄXJÖ KONSTHALL

 Växjö kommun
Europas grönaste stad